

להם איה זכג'ח/

11.09.1999-7.10.2023

שהם ליה תורג'מן

1999–2023

ספר זה מוקדש לזכרה של שהם תורג'מן.
בשבעה באוקטובר היא הגיעה למסיבה ב"רעים" ונרצחה באכזריות עם בן זוגה ניר מדמון.
שהמי היתה קרן שמש מוארת ומאירה, שמחה וטובת לב.
כל כולה מלאת שמחה חיים ונתינה, מלאת חוש הומור ואהבת האדם.
היא האירה את השמש. היא היתה זורחת בבוקר ובערב מצטרפת לכוכבים.

שהם אספה חברים וחיברה בין כולם. היא היתה מוקד השמחה והאהבה, היא רק הפיצה טוב וחלמה על שלום בין כולם. היא היתה גן עדן של פרחים ואורות, העיניים שלה הבריקו כמו קריסטלים נוצצים.

ארבעה ימים לקח למצוא את גופתה הפצועה, היא נקברה מול מאות בוכים. זה הסיפור על שוהם שמאז השבעה באוקטובר בשעה 08:20 בדיוק לא שמעו ממנה יותר.

שהמי נרצחה על ידי מפלצות בנובה ביחד עם ניר בן זוגה ושתי חברותיה עדן ושני, כשהיו ברכב בדרך יציאה לכביש 232.

בתאריך 12/10/23 נמצאה התאמה ב-DNA ושהמי נקברה.

הותירה אחריה הורים - לידיה ושמעון ואח - חושן.
האור שלה יאיר לנצח.

ଏ ଧରା ନିଶି ସିତା ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

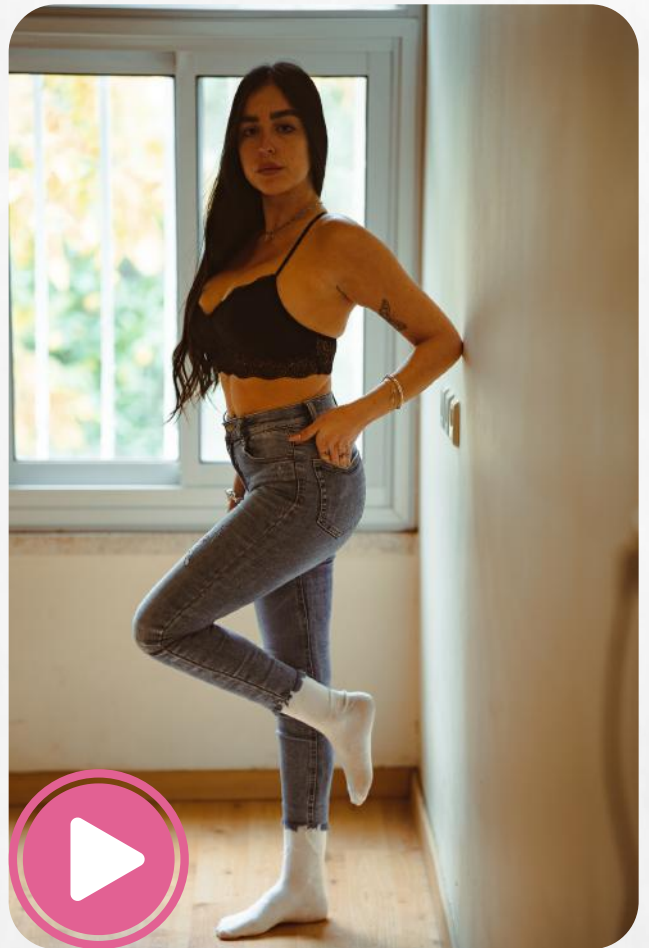

שהמי היתה הילדה הזו שלא דומה לאף אחת, משהו מיוחד לא כמו כולם.
אי אפשר לתמצת אותה לכמה משפטים.
אחת שתמיד היתה שם ופרשה כנפיים חמימות על כולם, היה לה מקום
בלב לכל אחד ואחת מהחברים שלה שכל כך אהבה.
אמרה תמיד את המשפט הנכון בזמן הנכון.
אחת מיוחדת, בולטת, שרה ותמיד רוקדת.
הבית היה שמח כשהיא היתה מגיעה וצובט את הלב כשהיא נסעה למרכז,
שם עבדה.
מצחיקה, שנונה, טובת לב, תמיד רוצה לעזור, תמיד מחכים לבואה - כי
כשהיא נמצאת כולם שמחים ורוקדים וכשהיא לא נמצאת הכל רדום.
אחת שממגנטת את כולם סביבה ואחריה.
הילדה שתמיד דאגה לכולם - למשפחה והחברים שהיו חלק מהמשפחה
ושלאף אחד לא יהיה חסר כלום.
תמיד הביאה לבית חברים להתארח. בעיקר את השקופים, כאלה שהיתה
להם צרה או בעיה.
היה לה עוד הרבה מה לעשות - לשמח ולשמוח, להתפתח, להתחתן עם ניר
בן הזוג שלה שנרצח איתה.

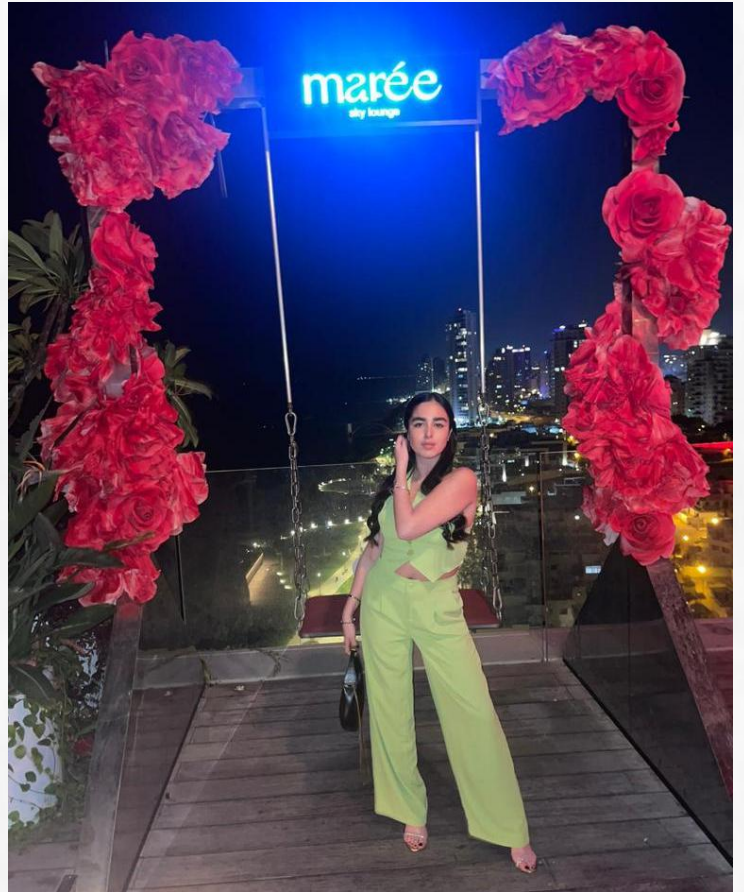

אבן חן / יגאל מלכא

“כמה חבלי לידה עברה אימך,
שבע שנים חיכתה שהבורא יתרצה ואותך לה יתן.
ובחודש חשוון בשנת 1999 פצחת לעולם,
אבן חן, טובה ומאירה שלה קראו שוהם.
ילדה מדהימה עם שיער שחור מבריק, עיניים גדולות ובוהקות,
שמהרגע הראשון את החיים בשקיקה טרפה.
האנרגיות האינסופיות עם החיוך הכובש,
שבו את כל מי שהיה בסביבתך.
גדלת להיות נערה חכמה ויפה, שאת החיים כל כך אהבה,
מלאת נתניה ואכפתיות מהזולת.
האור ראשון של שמחת תורה רקדת כמרים,
עם אהובים ויפים בדמותך חגגת את החיים,
כמו שרק את יודעת.
והנה הגיעו בני בליעל ללא צלם,
עם שנאה יוקדת ומבלי אותך להכיר
ביקשו להשיב את אבן החן שאותה נתן הבורא.
בהרף כדור ללא רגש או מחשבה,
את גופך העדין פילח והחזיר את נשמך לבורא.
ואת רצית לשמוח ולרקוד, לא לפגוע באיש ורק לאהוב
אך המאכלת לא כבתה את אהובך ניר,
גם את נשמתו קרעה ולשמים פרוחה,
ובאבן הגיר הקרה עם אותיות הלבנה,
ביקשו להנציח את אבן החן שהאירה את העולם.”
יהי זכרה ברוך.

**השיר נכתב לזכרה של שהם ליה תורג'מן הי"ד
בתם של שמעון ולידיה תורג'מן ואחות לחושן,
שנרצחה ב-7.10.23 בידי בני עוולה במסיבת הנובה ברעים.**

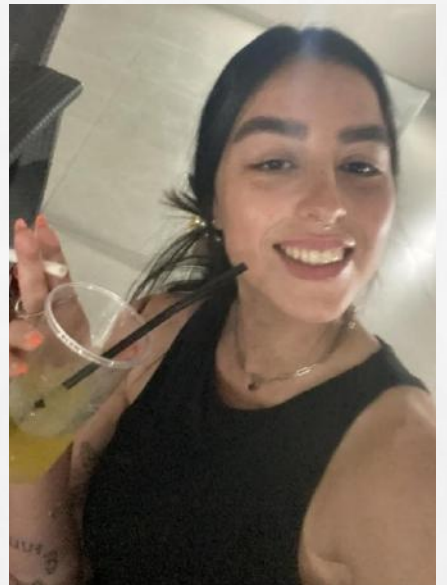
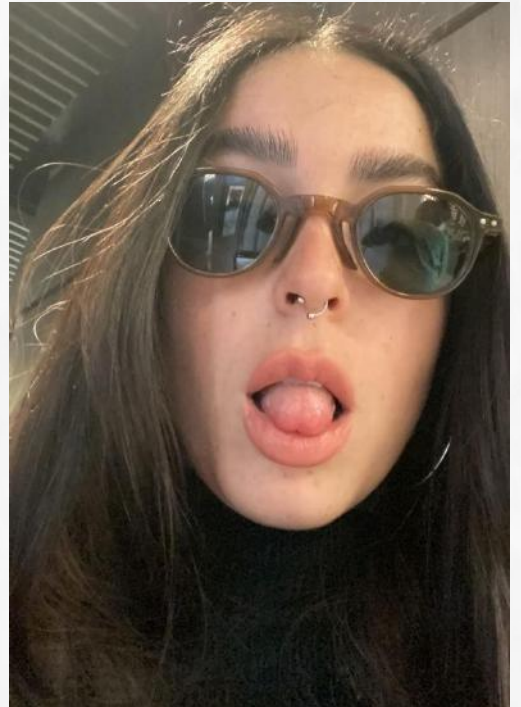

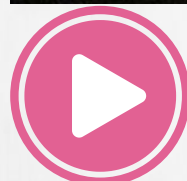

You & Me

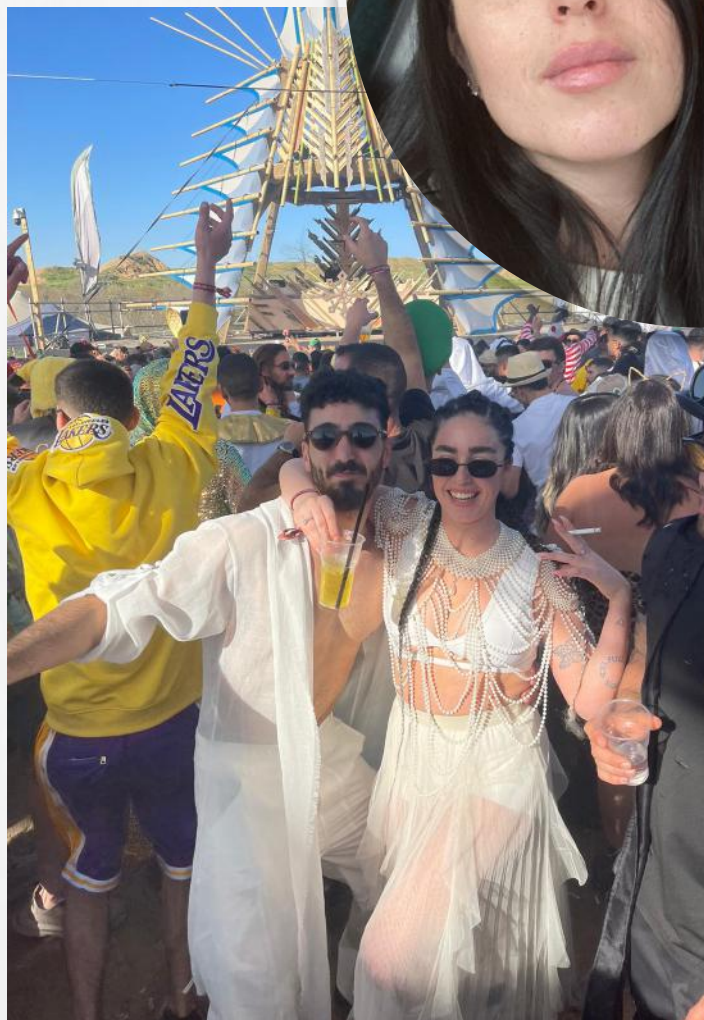

ניר ושהם הכירו במקום עבודה שלהם, מסעדת 2c בתל אביב
מהיום שבו הכירו עד היום שנקטפו בטרם עת, לא נפרדו לרגע.
זיווג אמיתי משורש הנשמה, ממש כמו באגדות.
אהבה של פעם בחיים,
אהבו לחגוג את החיים,
לצחוק לרקוד ולשמוח.
בשבת בבוקר, כשהכל התחיל, לא היה להם מושג שמדובר במחבלים.
הם לא העלו בדעתם שיקרה דבר כזה.
שהם לא הספיקה לחייג או לדבר עם אף אחד.
ניר הספיק ברגעים האחרונים לחייג לאבא שלו ולאחותו
להגיד להם שיורים מכל כיוון ושהם לא יודעים מה לעשות.
ואז השיחה התנתקה.

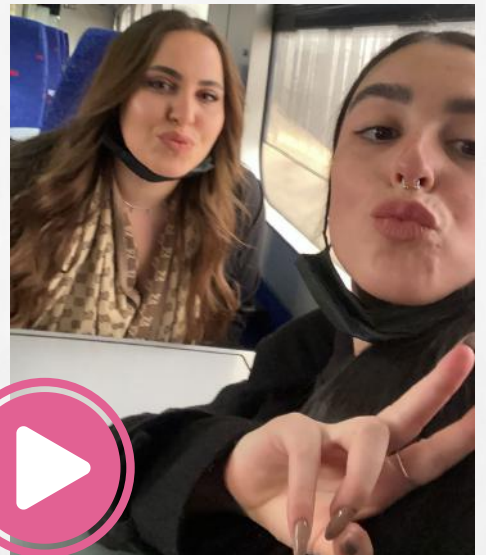
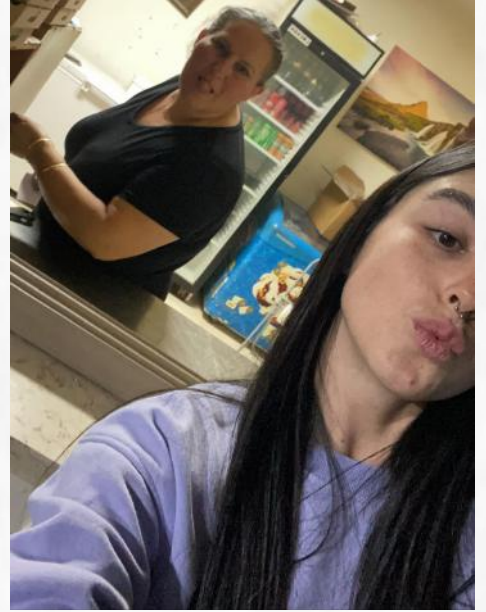
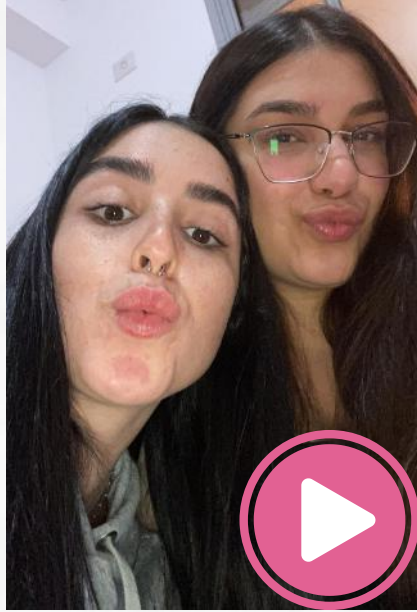

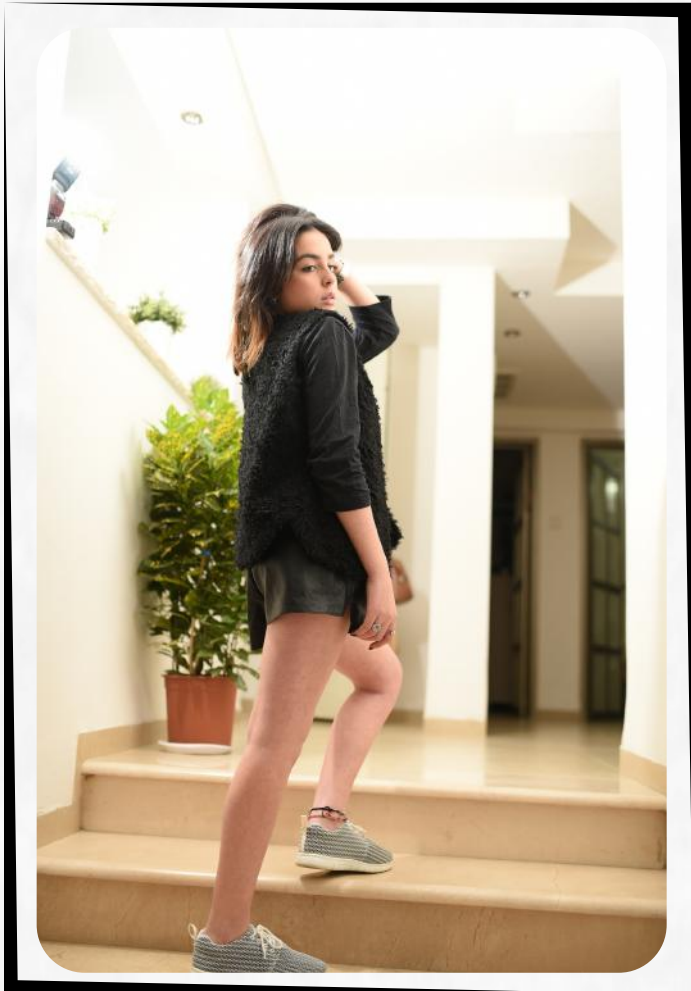
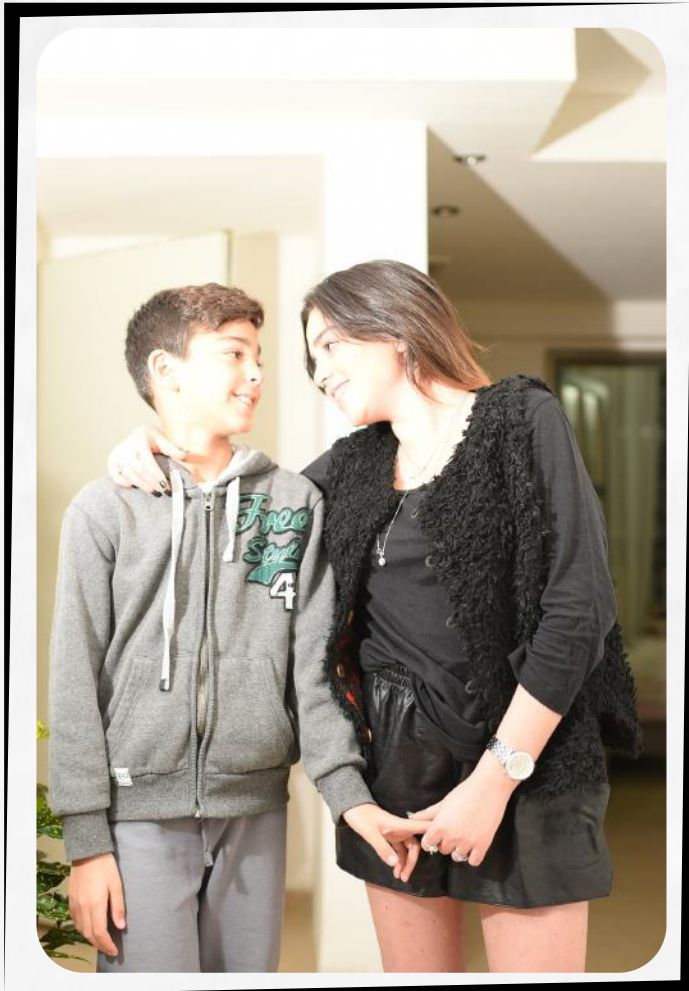

live love life

moments

perfect

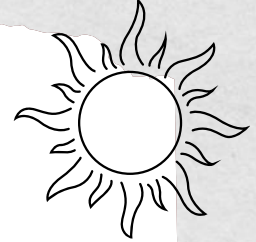

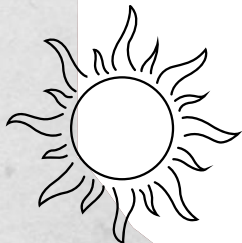
בהלוויה שלי –
אני לא רוצה שתהיו עצובים
בלי נרות נשמה או פרחים עלובים
בלי הספד מרגש, באמת לא צריך
תבואו בכיף, ותביאו סביח

בהלוויה שלי –
אל תלבשו בגד שחור
אל תחרטו אותיות של "יזכור"
תארגנו איזה די.ג'יי וקצת אלכוהול
אם למות כמו כולם, אז למות בגדול

בהלוויה שלי –
אל תספרו עלי שום סיפורים
"יפה, וחכם, ורגיש להורים!"
תביאו קפה ומשהו מתוק
תריצו קצת דאחקות, אני מבטיח לצחוק

בהלוויה שלי –
אל תפסיקו לשניה לחייך
בלי ציטוטים מ"מה אברך"
או "הוא כל כך יחסר", במבט מיוסר
תחגגו את זה שתהיו פה מחר

בהלוויה שלי –
תנצלו את היום שניתן עד הסוף
תצאו לטיול, תרדו אל החוף
תתחבקו כמו דובים, תגידו שטויות
תנו לי למות כמו שאהבתי לחיות.

שהם ליה תורג'מן, בת 24 מבית שאן.

בתם של לידיה-רחל ושמעון, אחות לחושן.

נרצחה ב-7.10.23, בין 08:10-08:15 בבוקר ברכבה יחד עם בן זוגה ניר מדמון ושתי חברותיה, עדן ושני, בזמן שניסו לברוח מהמסיבה ברעים. אמה בחרה עבור בתה הבכורה את השם שהם - אבן חן אדומה, מאבני החושן ואיחלה לבתה חיים של חוזק ועוצמה.

את לימודי התיכון עשתה בבית הספר "גאון הירדן", הרחיבה את המקצועות תזונה ותנ"ך ובמקביל היתה כמעט בכל חוג אפשרי, פסנתר וריקוד ואפילו דרמה.

כתבה עליה המורה רחלי:

"עלמת חן, קטנטונת עם אנרגיות שלא נגמרות, רצה ממקום למקום, תמיד בעניינים, חברותית ונחמדת, היתה איתי בקבוצה לפולין, מסע שמכירים שם לעומק את החברה', הפתיעה אותי בחשיבה הבוגרת בשאלות ששאלה".

בצה"ל שירתה כרל"שית של מח"ט 417, ובתום השירות עבדה בגשר שיח חוסיין כבודקת ביטחונית. לאחר מכן עברה לגור במרכז, ניהלה האת מסעדת 2C במגדלי עזריאלי ולמדה ביחידה הארצית לחקירות - שלוחה של אוניברסיטת "בר אילן" ללימודי ביטחון וחקירות פרטיות.

שהם הרעיפה אהבה וכבוד על משפחתה וחבריה ומעל הכל על הוריה. דאגה להתקשר בכל שישי לפני כניסת השבת ולאחל שבת שלום והיתה הטלפון הראשון עם צאת השבת.

ב-8.10.23 היתה אמורה לטוס לאיסנטבול עם אימה. שהם תמיד היתה מוכנה לחגיגה או לטיול. כשהמשפחה והחברות באו לאסוף את הדברים מהדירה שלה בתל אביב, מצאו את המזוודה ארוזה ומוכנה.

ב-9.11.23 ציינו את יום הולדתה ה-24 בטקס השלושים וגילוי המצבה. אמה שיתפה על כך ששהם הותירה לסובביה מורשת ברורה: לפרגן מכל הלב, להיות שם בשביל החברים עד השעות הקטנות של הלילה, לתת בשפע מהמעט שיש, לאהוב את המשפחה עד העצמות, לכבד את ההורים, לשמוח ולצחוק, לרקוד את החיים על מלא. אם יכולה היתה לבקש משהו, היתה אומרת "תנו לי למות כמו שאהבתי לחיות", במילותיו של נעם חורב.

" המפנה מבטו לאור
 לא רואה חושך. "

שהם תורג'מן

" המפנה מבטו לאור
 לא רואה חושך. "

שהם תורג'מן

